

Nr. 339. Folketingets Forhandlinger.

5361

ubemidlede Befolkning og for, at den til sundere og billigere Boltiger, end vi have hørt af det ærede Medlem, mindes jeg ikke at have hørt nogeninde. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at den fattigere Befolkning vilde komme Gierne til Gode, og han endte med at indrømme, at den vilde faae billigere Boltiger, men ikke sundere Boltiger. Jeg vil bede det høie Thing lægge Mærke til den Modsigelse, hvori den ærede Rigsdagsmand var med sig selv i de to Hovedsætninger, han fremstillede, nemlig den, han begyndte sit Foredrag med, og hvorpaa han lagde overordentlig stor Vægt, nemlig at Trittagelsen for Bygningsafgift vilde komme Gierne til Gode, og saa den, han endte med, idet han nemlig sagde, at det godt kunde være, at den fattige Befolkning i det Mindste om nogen Tid vilde faae billigere Boltiger, men den vil de ikke faae sundere Boltiger. Den ærede Rigsdagsmands Mistillid, herimod, staaer altsaa paa saa svage Fodder, at den i Lovet af et Kvarters kunde værelse til det Modsatte. Jeg skal derfor ikke imødegaa den, men blot gjøre opmærksom paa, at medens det ærede Medlem mente, at det godt kunde være, at Boltigerne med Tiden bleve billigere, have Andre derimod sagt, at det nok kunde være, at de strax bleve billigere, smed saa vilde de i Tidens Længde blive dyrere, men Sagen er den, at det er dem ikke muligt paa nogen Maade at bevise dette, thi Lettelsen vil falde paa Veierne. De sige jo selv, at Billigheden beror paa det Tilbud, som staaer fra Gierne og Sogningerne, der staaer fra Veierne. Det er jo aabenbart, at den billigere Bygningsmaade vil frembringe flere Bygninger, og det er altsaa klart, at der vil være flere Boltiger, at sige, hvorved de altsaa maa blive billigere. Hvis man saa siger, Saa saa vil Tilstrømningen af Veilighedsøgende blive saa stor, at det Forhold vil opheves sig selv efter en Tidens Forløb, saa skal man lægge Mærke til, at saa vedbliver man, at bygge flere Boltiger, og saa bliver atter Forholdet til Fordel for de Søgende. For

5362

Kjøbenhavns Vedkommende vil jeg lægge Vægt paa — og det skom ogsaa den ærede sidste Tale til, at tænke paa — de store Foretagelser, Korporationer, af Mand, der have stillet sig som en medierende Magt, og som nok skulle bringe Gierne til at holde billigere Pris, naar de blot faae Lov til — hvad der ogsaa er dette Forslags Triemod — at bygge for billig Pris gode Boltiger. Hvad det angaar, at Boltiger ikke skulde blive sund, da har det virkelig forbauset mig, at der ikke allerede i det, at man vil gjøre Veiligheden større, nemlig fra 64 — 80 Kvadrataalen, skulde ligge en Betingelse for en større Sundhed, at ville have, at en Boltig af mindre Størrelse skulde være mere sund end en Boltig af større Størrelse, er dog at vende Alting om. Den ærede Rigsdagsmand talte vist ganske udmærket fra det Standpunkt, fra hvilket han desværre er vant til at se mange Menneskers Liv, nemlig det, at søge at unddrage sig Lovens Bydende og lufte Die til for Lovens Overtrædelse til Fordel for dem selv, men jeg gaar ud fra, at noget Saadant ikke eksisterer i Virkeligheden. Hvorfor stod den ærede Rigsdagsmand ikke op, da Straffeloven forhandles og sagde, lad være at give Love mod Tyveri, thi de kunne dog ikke overholdes, det bliver staalet alligevel. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem saaledes vil staa frem og sige, Lad være at give Love her, I kunne dog ikke overholde dem alligevel. Meningen er ikke, at Hovedvægten skal lægges paa at forbeholde Regjeringen at udstede Reglementer for Overholdelsen af Lovens Bestemmelser, men man har ansat dette for at være det Hensigtsmæssigste, og jeg tror, at det kunde blive en ligesaa skarp Straf, der derved kunde sættes som det kunde ske i Lovens selv. Jeg vil ikke tale om, hvad der er sket efter Loven af 1802, hvor der staaer den samme Bestemmelse, men jeg vil bede det ærede Medlem, som staaer paa et — som jeg maa sige — juridisk eller advokatisk Standpunkt, om at stille sig paa et virkelig Standpunkt og se, hvad der foregaar i Verden, da vil det ærede Medlem finde, at